

Sabah Serzenişleri

İçeriği Yazan: [edmunddante](#) [1] Zaman: Salı, 24/11/2009 - 07:59

Yazar: Fatma Özkaya

Yazının Yazıldığı Tarih: 24.11.2009

Dünya değişiyor. Dünya

süratle farklı bir yere gidiyor. Buna bağlı olarak bizlerde değişiyoruz. Kapitalist sisteme korkunç bir biçimde ayak uyduruyoruz. Daha duyarsız oluyoruz her şeye karşı. Yaşam algımız, standartlarımız hızla değişiyor. Terk etmeler bize daha kolay gelmeye başlıyor. Tek tabanca yaşamayı bir marifet saymaya başlıyoruz.

Tüketmeler çoğalıyor hayatımızda. Önceleri giysileri, telefonları, yiyecekleri tüketirken; artık sevgileri, aşkları tüketiyoruz. Bizi seven insanları ortada bırakıp gitmekten gocunmuyoruz. Yaptığımız her şeye uyduracak bir kalıpta buluyoruz. Kimi kariyer için çekip gidiyor, kimiye bir neden söyleme ihtiyacı bile hissetmiyor.

Peki, bu terk edilişler niye? Niye içimizde bir yerlerde hep bavulu toplayıp gitme arzusu var? Gerçekten hiç sevilmiyor muyuz? Yoksa artık sevmeyi mi unuttuk? Yâ da daha çok sevme umuduyla mı gidiyoruz?

“ **İnsan ne ile yaşar**” sorusuna farklı cevaplar veriliyor. Oysa yıllar önce bunun cevabı Tolstoy tarafından verilmedi mi? İnsan “sevgiyle” yaşar. Tüm canlılar sevgiyle yaşarlar. Dediklerimi bir kızın saçmalamaları olarak değerlendirenlere sormak istiyorum. 2. dünya savaşı sırasında bebeklerin sevgisizlikten öldüğü ortaya çıkmadı mı?

Kıymet bilmiyoruz. Hiç değer vermiyoruz. Sadece sahip olamadıklarımızın peşinde koşuyoruz. Artık sahip olduklarımız değerlerini yitirdiler. Bizim olmayanlar sükseli ve çekici. Peki, ama biz bu değerleri ne zaman yitirdik?

Bunları yazdığım için sanmayın ki çok başarılı ya da çok sevgi dolu bir insanım. Yukarıda eleştirdiğim her şey bende de mevcut. Korkarım ki bende elimde kalma fırsatı olduğu halde önce ailemi terk ettim. Tabi gittiğim yerde de rahat durmadım. Orada beni seven ve bana değer veren insanlardan habersizce iki kez daha gitmeyi denedim. Hala beni nasıl affettiklerini bilmiyorum. Bu yazıyı okuyorlarsa şayet onlardan tekrar özür dilerim. Korkarım ki ben bir eşeğim.

İnanın ki yazdığım her şeyi samimiyetle yazıyorum. Zaten günün hiçbir bölümünde bu saatte olduğum kadar dürüst de olamam. Benim gibi terk etme potansiyeli olan tüm insanların bu alışkanlıklarından nefret ettiklerini biliyorum. Ama yine de yapmadan da duramıyoruz. **Niyetim bencilliğimizi ya da yüzsüzlüğümüzü haklı çıkarmak değil ama acaba bunu savunma mekanizmasıyla yapıyor olamaz mıyız?** Belki de terk edilmeden önce terk etmeyi seçiyoruz. Sanki bu daha az acı verecekmiş gibi! Oysa terk etmekte, edilmekte acı verici. İkisini de yaşamış biri olarak şunu söyleyebilirim ki biri diğerinden daha az acılı değil. Belki beni de terk etmeye terk edilişlerim sürüklemiştir ya da bu dürtümü tetiklemiştir.

Neyin doğru ya da neyin yanlış olduğunu kestiremiyorum. **Tek bildiğim, bu sabah güzel bir sabah ve iki gün sonra bayram var. Her şeyin daha iyi gitmesinden başka dileyecek hiçbir şeyim yok.**

Başınızı ağrıttığım için kusura bakmayın. Politik yazılarla tekrar görüşmek üzere!
İyi sabahlar...

Fatma Özkaya

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

Kaynak URL (16/05/2024 - 13:14 tarihinde yazdırıldı):

<http://politikadergisi.com/okur-makale/sabah-serzenisleri>

Bağlantılar:

[1] <http://politikadergisi.com/pd-uye/edmunddante>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>